

Letnik 5, številka 1
OŠ BRINJE GROSUPLJE

Cajtn`g

ŠOLSKI
ČASOPIS

**V tokratni številki najdete ...
intervjuje, ankete,
literarne strani, angleške strani,
športne strani, likovne prispevke
in še veliko več!**

NASLOVNICA: vizija OŠ Brinje Grosuplje

KAZALO

UVODNIK.....	3
NOVI OBRAZI ŠOLE	4
ANKETA O UPORABI SPLETNIH APLIKACIJ.....	9
ŠOLSKA KNJIŽNICA-SRCE ŠOLE.....	11
EKOLOŠKO OSVEŠČENE VSEBINE	13
LIKOVNO—LITERARNE STRANI	18
ANGLEŠKE STRANI	29
ŠPORTNA TEKMOVANJA V LETU 2018/19	34
NAGRADNI ZGODOVINSKI KRIŽANKI.....	35
KOLOFON	38

UVODNK

Pozdravljeni, bralci in bralke šolskega časopisa Cajtn'g!

Pred vami je nova številka šolskega časopisa, ki je nastajala že od začetka letošnjega šolskega leta. Na naši šoli se toliko dogaja, da čisto vsega nismo mogli vključiti, vendar smo se potrudili, da se bo našlo za vsakogar nekaj.

Že na naslovnici imamo za vas novost — to je slika nove vizije naše šole, ki je nastala ob sodelovanju učiteljev in učencev. Na začetnih straneh našega Cajtn'ga si preberite intervjuje z novimi obrazi naše šole. Kar nekaj truda smo vložili tudi v raziskovanje, zato si v nadaljevanju preberite rezultate zanimivih anket. Ker je naša šola Eko šola, je nekaj strani namenjenih tudi tej temi. Naši učenci so zelo ustvarjalni — literarno in likovno, tako vas na likovno—literarnih straneh čaka kar nekaj prispevkov, ki naj vam polepšajo dan. Za navdušence nad angleščino smo pripravili tudi angleške strani, za tiste, ki pa jih zanima šport, pa imamo športne strani.

Čisto na koncu se pozabavajte še s križankami in ne pozabite, počitnice so že čisto blizu!

Prijetno listanje po našem Cajtn'gu ti želi

Ekipa šolskih novinarjev

»Osnovna šola Brinje Grosuplje je kraj, kjer dobiš dobro ZNANJE, kjer spodbujajo USTVARJALNOST vsakogar, šola, kjer si lahko RADOVEDEN in NAVDUŠEN, kjer se krepí tvoja ODGOVORNOST in kjer postajaš SAMOSTOJEN. Lepo je tudi to, da vsi na šoli SODELUJEMO Z OKOLJEM in da se na šoli čuti pozitiven ODNOS DO NARAVE.«

(Vizija Osnovne šole Brinje Grosuplje)

NOVI OBRAZI ŠOLE ...

Šolski novinarji smo za vas pripravili intervjuje z nekaterimi novimi učitelji naše šole z namenom, da bi jih malo bolje spoznali.

BOŠTJAN ŽELEZNIK — NAŠ NOVI POMOČNIK RAVNATELJICE

Kako to, da letos poučujete na naši šoli?

Lansko leto, 1.9.2018 sem se na novo zaposlil na šoli v Brinju. Gre za to, da sem zamenjal službo. Prej sem bil kot učitelj naravoslovja, biologije, gospodinjstva in sodobne priprave hrane skoraj 21 let zaposlen na OŠ Komenda Moste v bližini Kamnika.

Kakšen je bil vaš prvi vtis o šoli?

Prvi vtis šole mi je bil zelo zanimiv. Predvsem velika jedilnica (avla), ki jo lahko opazuješ z enega nadstropja višje. Tudi sam vstop v šolo za vas, otroke, je zelo lep in predvsem varen. Vedno sem navdušen tam, kjer so prisotni otroci in njihova razposajenost.

Kako dolgo že poučujete?

Prej sem bil zaposlen na Centru za šolske in obšolske dejavnosti v Ljubljani in na Gimnaziji Celje Center. Kar pomeni, da poučujem že 23 let.

Ali ste kdaj pomislili, da ta služba ni prava za vas?

Sam zase pravim, da sem bil rojen za učitelja in da spadam za "kateder", tako, da se s tvojim vprašanjem niti ne ukvarjam.

Kako to, da ste si izbrali ravno ta poklic?

Po končani OŠ v Sevnici sem se vpisal na Srednjo pedagoško šolo v Celju. Šolo sem z odliko končal, nato pa je prišel trenutek odločitve. Sam sem nekoliko kolebal med študijem prava in med študijem biologije ter gospodinjstva na dveh fakultetah, Pedagoški fakulteti in Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Na koncu je prevladalo srce in vpisal sem se na Pedagoško fakulteto na študij biologije (ki smo ga opravljali na Biotehniški fakulteti) in študij gospodinjstva, ki je potekal na Pedagoški fakulteti v Ljubljani.

6. Kako dojemate poučevanje otrok v šolah? Bi kaj spremenili / izboljšali?

Poučevanje otrok je zame eno najbolj plemenitih dejanj, ki jih lahko odrasli počnemo. Vedno sem ga kot takega dojemal in ga tako tudi opravljam. Dejstvo pa je, da se je samo poučevanje, učenje otrok precej spremenilo, če ga primerjam s časom, ko sem OŠ obiskoval sam. Same metode dela so se precej spremenile, vse seveda v povezavi z novimi dognanji in znanjem in seveda s spremembo družbe. Veliko večjo vlogo je v preteklosti imela osnovna družbena celica - družina, kot pa je to danes. Danes imamo obrnjen vrstni red - najprej pravice in šele nato dolžnosti, če sploh so. Osebno pa menim, da pravice (tudi kar se otrok tiče), izhajajo iz dolžnosti in ne obratno.

8. Ali imate najljubšo pesem, knjigo, serijo, najljubši film? Če je dogovor da, katero/ega?

Imam imam...moja najljubša pesem je od glasbenika Vlada Kreslina: "Namesto koga roža cveti". Kar se tiče tuje glasbe ne morem mimo Metallice in sicer: "Nothing else matters". Knjiga, ki mi je najbolj všeč pa so "Bobri". Če me že sprašuješ po mojem najboljšem filmu, pa je to triler "The Usual Suspect".

9. Ali imate kakšno domačo žival? Katero?

Od domačih živali sem imel že psa Pikija, hrčka Tia in sedaj je z nami muca Ema.

10. Kako bi opisali sebe v treh besedah?

Sem človek dejanj in ne besed. Sem iskren, direkten in zanesljiv ter včasih tudi trmast.

11. Kako bi opisali vaše cilje v življenju v treh besedah? H katerim ciljem stremite?

v življenju je potrebno delati, je potrebno biti pošten in iskren, se vedno truditi za to, da bo boljše...ne samo tebi, ampak vsem, ki s teboj soustvarjajo to družbo v tem našem vsakdanu. Že naše babice so govorile: "Vaja dela mojstra, če mojster dela vajo!". In to drži kot pribito. Še posebej kar se tiče dela otrok v šoli.

12. Katere so vam najpomembnejše stvari/osebe v življenju?

Najpomembnejše stvari v življenju nimam, imam pa najpomembnejše osebe v življenju. In te so moja družina: sin Jan, hčer Pia Lucija, moja zlata mama in zlat oče ter nekaj pravih prijateljev, ki mi vedno stojijo ob strani, ne glede na to kaj se dogaja.

13. Bi želeli še kaj povedati bralcem časopisa?

Vsem bralcem želim povedati le to, da je znanje vrednota, ki je nenadomestljiva v njihovem življenju. Naučiti se delati in učiti v osnovni šoli je nekaj, kar jim bo prišlo prav celo življenje. Ni krajše poti do znanja, kot je delo, delo, garanje in tega se je potrebno zavedati. Kdor bo to "početje" usvojil skozi delo v osnovni šoli, v prihodnosti pri vsakršnem delu ne bo imel težav. Nihče se ne bo učil in delal namesto vas, zato je potrebno čimprej usvojiti, da ste otroci sami tisti, ki si usodo v življenju pišete sami. Smo pa tukaj učitelji, ki vam lahko zelo veliko pomagamo, če boste le želeli in to tudi povedali. Ni lepšega poklica, kot je ta, ki ga opravljam in če bi se moral še enkrat odločati o mojem poklicu, bi to zagotovo bil poklic učitelja.

Angela Rosa Romih, 9. b

MAJA ZAJC KALAR—NAŠA NOVA ANGLISTKA

1. Kako ste se počutili, ko ste prišli na to šolo?

Hm ... Odločitev za spremembo po tridesetih letih poučevanja na srednji šoli ni bila enostavna. Ampak veste, učitelj je vedno učitelj! Že ob prvem vstopu v učilnico sem začutila delaven in prijeten utrip učencev, s pomočjo kolegov učiteljev pa začutila delaven utrip šole skozi številne projekte, delavnice, tekmovanja, prireditve ... in še in še, ker se na Brinju pač res dogaja.

2. Na kateri šoli ste prej učili?

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici.

3. Ali vam je boljše učiti na srednji ali na osnovni šoli?

Kot sem že rekla – za mene ni razlike. Po vseh letih poučevanja sem še vedno vesela, da mladim – vseeno, na kateri stopnji učenja – lahko odkrijem kaj novega! In to je tisto, kar naredi delo v razredu vedno zanimivo. Mislim, da tako čuti vsak pravi učitelj.

4. Kako ste se znašli prvi teden na šoli, ali vam je kdo pomagal?

Ja, to pa je posebno poglavje. Ne samo prvi teden – še vedno rabim pomoč. Nekateri učenci to že dobro vedo in me pričakajo na hodniku ter usmerijo v pravo učilnico. Še vedno pa vsak dan ali teden odkrijem kakšno čisto 'novo' učilnico, nov vhod ali izhod iz šole, lepoto knjižnice, športne dvorane ... Tudi kakšnega čisto novega kolega najdem.

5. Kaj vam je bolj všeč; angleščina ali nemščina in zakaj?

Najbolj mi je všeč slovenščina! V resnici – to je prelep, naš, moj jezik, ki definira tudi vas mlade in vašo prihodnost. Ljubezen do maternega jezika je odskočna deska za ljubezen do vseh drugih jezikov. Angleščina je 'kul' in 'evriver' in 'dbest'. To je kar žalostno dejstvo za prihodnost angleščine – toliko vrst angleščine, toliko mešanic, novih izrazov, ki jo po eni strani bogatijo, po drugi pa ji jemljejo tisto lepoto britanske, izvirne angleščine. Zato se rada zatekam v svet literature, tudi nemške, kjer lepota nemške urejenosti zaživi skozi besede, dogodke in ljudi.

7. Zakaj ste se odločili študirati ta predmeta?

To je že tako daleč nazaj, da se je vredno kdaj pa kdaj spomniti tudi te nenavadne izkušnje. Čisto nič nisem vedela, kaj bi rada študirala! Moja ljubezen v mladosti je bila sicer fizika, pa zgodovina, pa šport, veliko stvari me je v mladosti zanimalo ... Hvala Bogu – odločila sem se za študij jezikov. In nikoli mi ni bilo žal.

8. Ali imate kakšen hobi?

Rada pišem, berem, delam v različnih društvih in v cerkvi, imam veliko njivo in komaj čakam tisto pravo pomlad in začetek del. Sicer pa rada smučam, drsam (če ne padem), rada tečem (tudi padem) in ne zamudim nobene uprizoritve v Drami. Pa skupaj s svojim vnučkom odkrivam čar učenja vsega novega.

9. Ali ste do zdaj učili samo na srednji šoli?

Vsa leta sem učila na srednji šoli, nekaj ur v preteklem letu pa tudi na osnovni. Vrsto let sem poučevala tudi odrasle, ki so zaključevali šolanje v različnih programih izobraževanju ob delu ali v tečajih tujih jezikov.

10. Ali nam želite kaj sporočiti?

Ja, želim! Vsem učencem, vsem mladim ljudem želim veselja – veselja do učenja, veselja do odkrivanja novega, do srečevanja novih ljudi, do iskanja in pričakovanja. Dosti lepše je to povedal Mark Twain: "*Don't part with your illusions. When they are gone, you may still exist, but you have ceased to live.*" Razvijajte svoje talente in sledite svojim sanjam – ta pot je lepa, enkratna, in v družbi prijateljev nepozabna!

MATEJ KASTELIC – TEHNIKA IN TEHNOLOGIJA

Kako se počutite teh nekaj mesecev na naši šoli?

Lušno. Prijetno okolje, super sodelavci, učenci pa... me veseli, da sem lahko med vami.

Kakšen se vam zdi naš šolski sistem? Vam je všeč?

Šolski sistem je v redu. Urnik je na kožo pisan za tiste, ki radi dalj časa spite. Meni pa tudi ustreza. Tako lahko v jutranjih urah opravim še kakšno delo na domačiji.

Ste bili vedno ljubitelji tehnike? Kako to da učite ravno tehniko?

Vas je za to kdo navdihnil?

V otroških letih sem vedno kaj žagal, vrtal, lepil in zabijal žebelje. V drvarnici in delavnici sem se najraje igral. Ja, verjetno me je način življenja usmeril v tehniko.

Navdih za poučevanje sem dobil v času srednje šole, ampak je bila to fizika. Tehniko sem dodal takoj, ko sem izvedel da obstajajo dvopredmetni študiji.

Kakšen način poučevanja menite, da imate?

V okviru standardov in priporočil učnega načrta. Najbolj me veselijo ideje učencev, ki se vsaj delno navezujejo na učni proces. To vodi do novih izzivov, ko lahko tudi improviziram.

Kakšnih učencev ne marate?

Učenci ste kakršni pač ste. Če moram, bi izpostavil tiste, ki večino časa le čakajo, da se bo izdelek naredil sam in tiste, ki za majhen kosček izdelka uničijo OGROMEN kos materiala.

Kaj si mislite o tehniki in tehnologiji v naših slovenskih šolah? Se vam zdi predmet dovolj cenjen?

Tehnika in tehnologija v OŠ je še v razvoju. Sicer je tudi odvisno od angažiranosti učiteljev, ki vpeljujejo nove tehnologije v proces pouka.

Ali ga cenite? Naučiti vas moramo osnov tehnike in tehnologije, da boste lahko kdaj v življenju tudi sami kaj enostavnega popravili.

Kaj pa počnete ko se ne ukvarjate s tehniko?

Razmišljam o tehniki.

Kateri je vaš najljubši izdelek, ki ste ga izdelali?

Okvir kolesa, sedež in krmilo iz ogljikovih vlaken ter elektronski menjalnik.

Brez česa nebi preživel zime?

Brez toplega kotička in hrane. Ja, uživam tudi v teku na smučeh.

Hrana, ki je nebi nikoli pojedli?

Rad imam domačo hrano. Kakšne ekstra čudne hrane pa res ne bi poskušal. Mogoče specialitet, ki prihajajo iz vzhoda (psi, mačke,...).

Katere države/mesta bi zelo radi obiskali?

Želja je, da obiščem Kanado.

Kakšne so vaše popolne počitnice?

Nekje v naravi.

Vaša najljubša številka? Zakaj ali je za tem kakšna zgodbica?

36. Ne bi vedel zakaj, verjetno se mi je prevečkrat pojavljala.

Se v življenju po komu zgledujete?

Ne. Sledim svojim načelom.

Česa ste se v življenju dobro naučili?

Vztrajnosti.

Vaš življenjski moto?

Po moje je bolj šala, kot moto. Zakaj se je tehnologija tako razvila? Zaradi lenobe. Raje si ustvalimo robota in ta namesto nas opravlja delo.

Kaj bi svetovali mladim tehnikom, dijakom/ učencem ki se sami odločajo za ta poklic oziroma radi izdelujejo take izume?

Tehnika in novosti v tehnologiji vodita gospodarstvo in svet. Naj ustvarjajo in vztrajajo.

JANA ZAJC—SLOVENŠČINA IN PB

Kako se počutite na naši šoli?

Ker poučujem na obeh stopnjah, sem hitro spoznala veliko učencev in učiteljev (pa tudi ostalih delavcev šole), in vsi ste mi prirastli k srcu, zato vsak dan z velikim veseljem pridem v šolo.

Kje ste delali prej?

Preden sem prišla na OŠ Brinje, sem v nevladni organizaciji v Novem mestu poučevala slovenščino kot drugi tuji jezik – otroke, ki so prišli iz drugih držav. Z mladinskimi organizacijami iz cele Evrope pa smo sodelovali na različnih projektih, zato sem morala velikokrat službeno potovati. Tako sem spoznala veliko prijaznih ljudi in zanimivih kultur, vendar so bila potovanja naporna. Zelo sem vesela, da se lahko danes vsak dan vrnem domov.

Kako dolgo že poučujete?

S tem sem pravzaprav začela že 10 let nazaj, v 3. letniku gimnazije, kot trenerka gimnastike. Tako sem imela gimnastiko za otroke tudi na ljubljanskih osnovnih šolah, ko sem študirala slovenistiko. Super je bilo služiti svojo žepnino, vendar pa so bile lepe ocene vedno pogoj, da so mi starši to dovolili. S poučevanjem slovenščine pa sem se srečala med prakso ob koncu študija –na Gimnaziji Vič in Gimnaziji Bežigrad.

Kaj počnete v prostem času?

Dvakrat tedensko obvezno telovadim, notri ali v naravi, saj zaradi branja veliko časa preživim sede in potrebujem gibanje. Čez vikende pa rada ljubiteljsko kaj zaigram na klavir ali pa se lotim učenja italijanščine, najraje pa grem na kakšen izlet po Sloveniji.

Katera je vaša najljubša knjiga? Film? Pesem?

Vsaka prebrana knjiga je vplivala name, zato se le za eno težko odločim. Zelo sta mi vtisnili v spomin roman Nejca Gazvode – Sanjajo tisti, ki preveč spijo, in Alamut Vladimirja Bartola, v otroštvu pa sem najraje brala o likih z nadnaravnimi močmi, kot so Pika Nogavička, Matilda, Harry Potter in Amy številka sedem. Moj najljubši film je Forrest Gump Roberta Zemeckisa, pesem pa Bittersweet Symphony skupine The Verve. V otroštvu pa sem bila obsedena s Spice Girls.

Ali imate hišnega ljubljénčka?

Da, imam dva mucka, vendar nihče od njiju ni pravi hišni ljubljénček. Oba namreč hočeta biti zunaj in se potepati po gozdu.

Kakšen je vaš življenjski moto?

Poskušaj biti boljši človek, kot si bil včeraj.

Bi radi za konec kaj sporočili našim bralcem (učencem in učiteljem naše šole)?

Dragi bralci, zelo sem vesela, da berete, in nikoli ne prenehajte!

ANKETA O UPORABI SPLETNIH APLIKACIJ

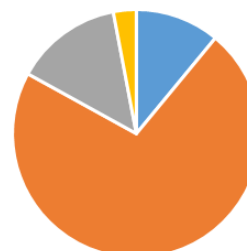
Učence 8. in 9. razreda, ki imajo pametni telefon (99 %), smo povprašali nekaj stvari v zvezi z uporabo spletnih aplikacij in uporabe telefonov. Več si preberite ob tortnih prikazih rezultatov.

Koliko časa preživiš na telefonu dnevno?

Večina učencev na telefonu dnevno preživi od 1 do 3 ure.

Najmanj učencev preživi na telefonu 7 ali več ur.

čas na telefonu

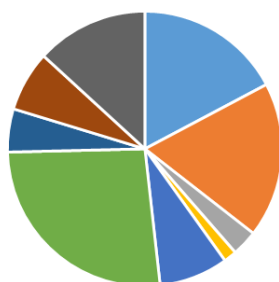

■ manj kot 1 uro ■ 1-3 ure ■ 4-6 ur ■ 7 ali več

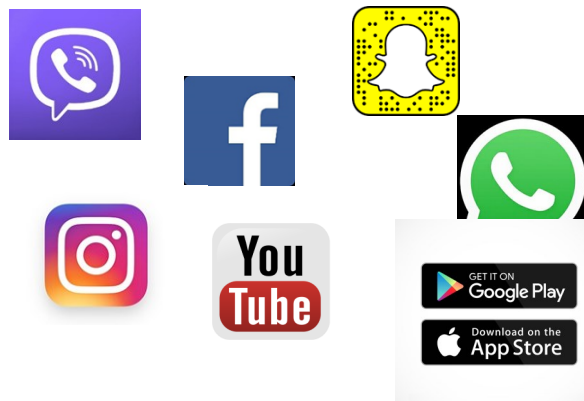
Katero aplikacijo največkrat uporabljaš?

Najbolj priljubljena aplikacija je Youtube. Sledijo ji Snapchat, Instagram in igre.

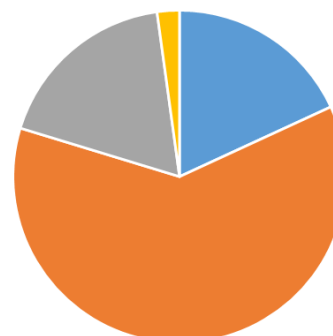
Uporaba aplikacij

■ Snapchat ■ Instagram ■ Facebook ■ Whatsapp ■ Viber
■ Youtube ■ Musical.ly ■ Messenger ■ Igre

Razlogi

■ Za šolo ■ Za dopisovanje s prijatelji ■ Za pošiljanje slik ■ Za preganjanje dolgega časa

Zakaj uporabljaš ravno te?

Med razlogi močno prevladuje dopisovanje s prijatelji, sledi še pošiljanje slik, za šolo in najmanj za preganjanje dolgega časa.

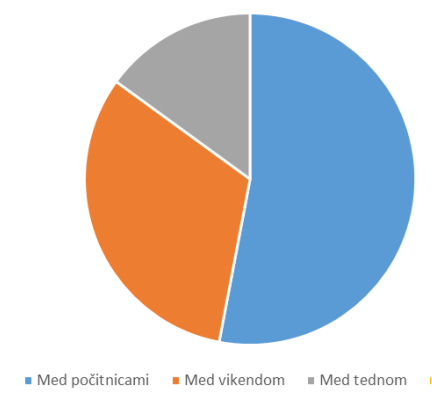
Si bil kdaj udeležen v spletnem nasilju?

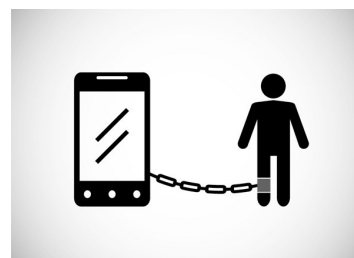
Večina anketirancev še ni bila udeležena v spletnem nasilju, jih pa je nekaj to že izkusilo.

Kdaj preživiš na telefonu največ časa?

Kdaj največ na telefonu?

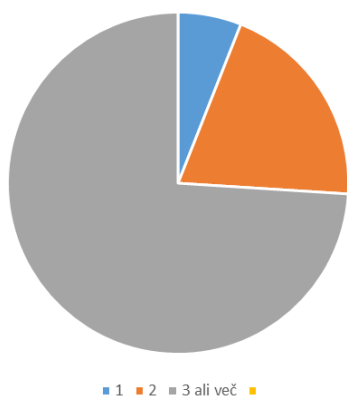

Največ časa preživijo anketiranci na telefonu med počitnicami. Sledi čas med vikendom in na kocu še čas med tednom.

Koliko telefonov si dobil v svojem življenju?

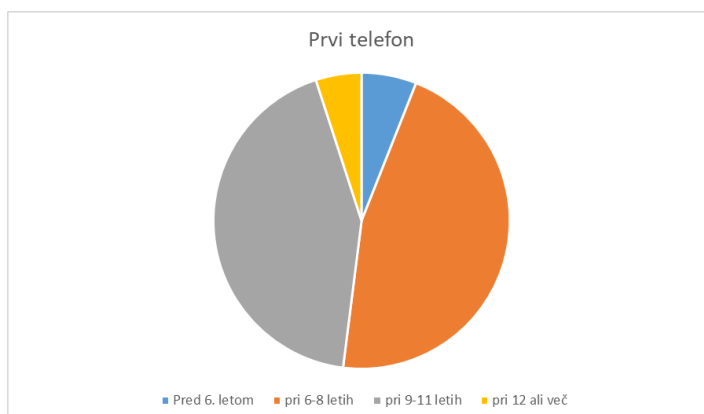
Koliko telefonov

Večinoma so v svojem življenju anketiranci dobili 3 ali več telefonov. Sledijo tisti, ki so dobili 2, najmanj pa jih je dobilo enega.

Kdaj si dobil svoj prvi telefon?

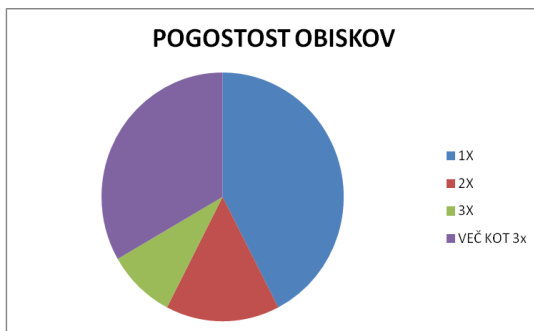
Svoj prvi telefon je največ anketirancev dobilo med 6. in 8. letom starosti. Zelo podoben odstotek jih je svoj prvi telefon dobilo med 9. in 11. letom starosti.

ŠOLSKA KNJIŽNICA – SRCE ŠOLE

Mesec oktober je mesec šolskih knjižnic. V knjižnici so v tem mesecu potekale različne aktivnosti, ena od njih pa je bila tudi anketa o delu šolske knjižnice. Učenci so lahko anketo reševali v tretjem tednu oktobra. Anketo je izpolnilo 77 učencev, od tega 44 deklic in 33 dečkov. Reševali so jo učenci 2. in 3. triletja, ki so tisti teden prišli v knjižnico ter želeli izpolniti anketo.

V anketi smo učence vprašali kolikokrat na teden obiščejo šolsko knjižnico.

Največ sodelujočih učencev v anketi je na vprašanje odgovorilo, da knjižnico obiščejo 1x tedensko, zelo velik pa je tudi odstotek učencev, ki knjižnico obiščejo več kot 3x. Če na prikaz pogledamo drugače, lahko rečemo, da je učencev, ki knjižnico obiščejo enkrat tedensko, najmanj.

Nato smo učence vprašali o založenosti šolske knjižnice.

74 vprašanih meni, da je naša knjižnica dobro založena, 3-je anketirani pa z založenostjo knjižnice niso najbolj zadovoljni.

Zadovoljstvo so učenci podkrepili s svojimi mnenji. Knjižnica je dobro založena, ker:

- ima veliko dobrih knjig,
- vedno najdem vse, kar potrebujem,
- sem do sedaj vedno dobil željeno knjigo,
- imate knjige, ki so mi všeč,
- imate veliko zbirk,
- sem še vedno dobila knjigo, ki sem jo hotela,
- imate knjige, ki jih potrebujem za pouk,
- imate knjige, ki so mi všeč,
- imate veliko izbiro...

Učenci, ki menijo, da naša knjižnica ni dobro založena, so kot razlog navedli pomanjkanje stripov, pomanjkanje knjig v tujih jezikih, ena učenka pa si je zaželela še več knjižnih novosti.

Potem smo učence povprašali, zakaj radi obiskujejo šolsko knjižnico. Navedli so lahko več odgovorov.

Iz grafa vidimo, da učenci v šolsko knjižnico ne prihajajo le po knjige, pač pa je naša knjižnica tudi družaben prostor, v katerem se učenci družijo, si pomagajo pri učenju, naredijo domače naloge.

Zadnje vprašanje je bilo povezano z oceno dela šolskih knjižničark. Učenci so lahko svojo oceno tudi ubesedili.

Kot vidimo iz grafikona, so anketirani učenci zelo zadovoljni z delom šolskih knjižničark. Oceno so podkrepili z naslednjimi mnenji.

Z delom šolskih knjižničark sem zelo zadovoljen/zadovoljna, ker:

- mi pomagajo poiskati knjigo,
- mi svetujejo/predlagajo dobre knjige,
- so prijazne,
- mi pokažejo, kje najdem posamezno knjigo,
- so vedno na razpolago,
- pridno delajo,
- vse dobro pospravijo in potem vse najdejo,
- so dobre volje,
- so zelo super.

Ena deklica in en deček sta delo knjižničark ocenila z oceno srednje zadovoljen. Učenka je svojo oceno podkrepila s tem, da jo moti to, da si lahko izposodi le tri knjige naenkrat, učenec pa s tem, da se v knjižnici ne dovoli jesti.

Ob koncu ankete so imeli učenci možnost podati kakšen predlog, pohvalo oz. grajo.

Učenci ste knjižničarkam sporočali slednje:

- Naša knjižnica je super, nič ji ne manjka!
- Naša knjižnica je super, ker ima prijazne knjižničarke.
- Zelo sem zadovoljna s knjižnico, rada sem v njej.
- Naša knjižnica ima zelo zanimive knjige.
- Knjižnico zelo rada obiskujem.
- Knjižničarke, nadaljujte s tako dobrim delom.
- V knjižnici si vedno dobrodošel.
- Hvala za vse, kar nudite.

- Nimam pripomb, vse je dobro. Všeč mi je, ker je tu mirno.
- Imate zelo dobre stripe.
- Hvala knjižničarkam, ker nam pomagata.
- Všeč mi je, ker mi včasih date delo, da mi ni dolgčas.
- Vsakega lepo sprejmete.
- Knjižnica je zelo priročna.

Kar nekaj učencev pa je zapisalo tudi, da bi si želeli, da bi bila naša knjižnica večja, da bi imela več sedišč. Eden učenec je zapisal predlog, da bi bila od 13. ure naprej prosta tudi učilnica poleg knjižnice. Nekaj učencev si želi, da bi bila knjižnica odprta še dlje. Učenec in učenka pa sta podala predlog, da bi se v knjižnico dovolilo prinašati hrano.

Hvala vsem sodelujočim za njihove odgovore, knjižničarkam pa želim, da bi nas še naprej razvajale z dobrimi knjigami ter prijazno besedo.

Ankete obdelali ter zapisali: Franja in Tinkara Repovž

EKOLOŠKO OSVEŠČENE VSEBINE

Naša šola je Eko šola že vrsto let. Skupaj se trudimo, da varujemo našo naravo, vsak po svojih najboljših močeh. Že čisto osnovne navade, kot so ugašanje luči, zapiranje vode, ko je ne potrebujemo, ločevanje odpadkov ipd., pripomorejo k boljši prihodnosti.

Za vas smo pripravili nekaj zanimivih ekološko osveščenih strani, ki vam bodo na drugačen način povedale nekaj o stanju okoli nas.

INTERVJU Z DOKTORJEM GOZDARSTVA IN OBNOVLJIVIH GOZDNIH VIROV

Slovenija je dežela gozdov, saj pokrivajo 58,2 % naše domovine. Po gozdnatosti smo na tretjem mestu v Evropski uniji, za Švedsko in Finsko. Gozd je zapleten ekosistem, ki ima velik vpliv na okolje. Njegov vpliv ni omejen le na področje, ki ga pokriva, temveč seže tudi preko njegovih meja v bližnjo in daljno okolico. Vpliv gozdov je mogoče čutiti v krajih, ki so oddaljeni nekaj sto ali nekaj tisoč kilometrov. Prav zato je zelo pomemben za nas in naša naloga je, da ga varujemo. O gozdovih pri nas in ekoloških težavah, povezanih z njim, smo se pogovarjali s strokovnjakom, dr. Jernejem Jevšenakom, ki je zaposlen kot raziskovalec na Gozdarskem inštitutu Slovenije.

Ali onesnaženje in segrevanje zraka kaj vplivata na gozdove v Sloveniji? Kaj pa na svetu? Zakaj, lahko pojasnite?

Tako onesnaževanje kot tudi segrevanje zraka pomembno vplivata na gozdove v Sloveniji in po svetu. Onesnažen zrak, npr. z žveplovimi oksidi, je lahko zelo problematičen za določene drevesne vrste, kot je na primer smreka. Samo segrevanje pa je drugačna zgodba, zelo na splošno rečeno, je segrevanje za določene vrste dobrodošlo, za druge, ki so bolj občutljive na sušo, pa je segrevanje problematično. Podobno velja tudi v svetovnem merilu. V naslednjih desetletjih tako pričakujemo, da se bodo razširile vrste, ki jim toplejše podnebje odgovarja.

Ali lahko poveste, kaj vas je najbolj do zdaj presenetilo pri slovenskih gozdovih? Kakšna nenavadna posebnost, ki jo lahko delite z nami?

V gozdovih se vsak dan srečamo s kakšnimi presenečenji. Določene vrste so na toplejše podnebje ne odzivajo tako dramatično, kot smo predvidevali. Veliko je odvisno od tal in matične podlage.

Ali gozdovi pomagajo pri »očiščevanju« ozračja? Zakaj? Nam lahko razložite, kako to deluje?

Vsekakor so gozdovi pomembni očiščevalci zraka. Njihove krošnje delujejo kot nekakšen filter, ki prestrega onesnaževalce, ki jih nato dež spere v tla. Drevesa so tudi pomemben blažilec vročine, znano je, da je pod drevesi hladneje kot na prostem.

Koliko zraka lahko očistijo naši, Slovenski gozdovi?

To je zelo težko oceniti, zagotovo lahko rečem, več kot je dreves v naši okolici, bolj čist zrak bomo imeli. Seveda pa je to odvisno, od kakšnih dreves in kakšna onesnažila so v zraku.

Ali naše gozdove čaka kakšna mračnejša prihodnost?

Naši gozdovi so se skozi tisočletja močno spreminjali in to lahko pričakujemo tudi v prihodnje. Zaradi višjih temperatur se v atmosferi vse dogaja hitreje, slednje prinaša več ujm, to so izredni dogodki, ki običajno prizadenejo gozdove. Med ujme sodita na primer vetrolom in žledolom. Teh bo zaradi segretega ozračja v prihodnjih desetletjih več. Podobno smrekovemu lubadarju, ki je v zadnjih letih povzročil veliko škode v naših smrekovih gozdovih, višje temperature zelo odgovarjajo, zato lahko pričakujemo več težav zaradi lubadarja tudi v prihodnje. Je pa naloga gozdarjev, da usmerjamo razvoj gozdov in tako omogočimo, da bo gozd še naprej zdrav in bomo lahko uživali v njem.

Koliko zraka bi moralo biti onesnaženega, segretega, da bi gozdovi začeli umirati?

Včasih je dovolj že majhna količina, če gre za kakšne zelo strupene snovi, kot so žveplovi oksidi. Nekatere vrste so na onesnaženje bolj odporne. Praviloma so to pionirske vrste, ki rastejo hitro, imajo manj kvaliteten les in si jih lastniki gozdov običajno ne želijo.

Slučajno veste, katere drevesne vrste bi zdržale najdlje, če bo prišlo do hudega onesnaževanja in segrevanja?

Onesnaženje in segrevanje je potrebno ločiti. Na segrevanje so odporne vrste, ki jih danes najdemo v toplejših krajih, pri nas na primorskem na primer. Takšna vrsta je na primer puhasti hrast, koprivovec. Na območju Sredozemlja so zelo pogoste nekatere vrste borov, kot sta na primer primorski bor in pinija. Z vidika onesnaženja zraka so najbolj odporne vrste, ki jih že danes pogosto najdemo v mestih. Na primer javorolistna platana, robinija in trnata gledičevka.

Gozdovi so pomembni iz veliko pogledov. Koliko časa bi današnje človeštvo zdržalo brez njih?

Brez gozda in dreves človek in tudi druge živali zelo težko preživijo. Kaj bi se zgodilo, je težko oceniti, ampak drevesa so ključna, da se puščave ne širijo, saj ščitijo prst pred vetrom. Tam, kjer je prisotna deforestacija, se puščave hitro širijo.

Podnebne spremembe so, kot pravijo, kar vidne v vsakdanjem življenju. Koliko dejanskih sprememb pa doživijo slovenski gozdovi zaradi tega?

V zadnjih letih so bili slovenski gozdovi večkrat poškodovani, leta 2014 zaradi žledu, leta 2017 zaradi vetroloma, vmes pa so se večkrat namnožili podlubniki. Večina strokovnjakov se strinja, da so to že posledice podnebnih sprememb.

Kaj bi želeli povedati ljudem, ki si ta prispevek ogledujejo?

Gozd in tudi ostala narava so v Sloveniji zelo dobro ohranjeni. Naloga vseh nas je, da bodo gozdovi ostali še naprej v dobri kondiciji in bodo na voljo bodočim generacijam.

Pripravila: Angela Rosa Romih

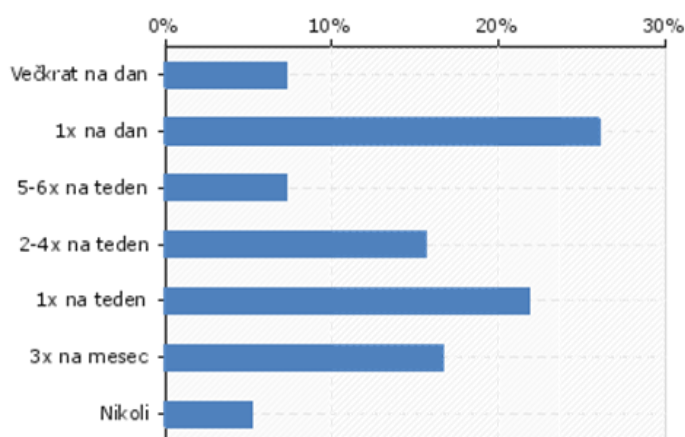
ALI VEŠ, KAJ PIJEŠ?

Učenci 7. a želimo predstaviti, kako pogosto učenci OŠ Brinje Grosuplje posegajo po sladkih pijačah in ali se zavedajo, koliko sladkorja se skriva v brezalkoholnih pijačah.

V prispevku je obravnavan sladkor v pijači in njegov vpliv na zdravje. Analizirana je pogostost uživanja sladkih pijač, vrsta in količina popite tekočine, preverjanje informacij o količini sladkorja na embalaži živil in poznavanje učinkov sladkorja na zdravje. Z anketo smo želeli osvetliti problematiko uživanja sladkih pijač med učenci, ki v veliki meri vplivajo na njihovo zdravje, in nastanek nekaterih kronično nenalezljivih bolezni.

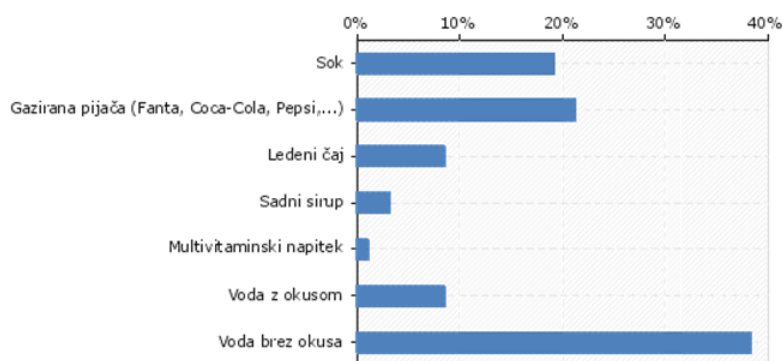
V raziskavi je sodelovalo 98 učencev 6. in 7. razreda ter 100 učencev 8. in 9. razreda. Skupaj je bilo del raziskave 198 učencev naše šole.

Od anketirancev smo želeli izvedeti, kako pogosto posegajo po pijači z dodanim sladkorjem.

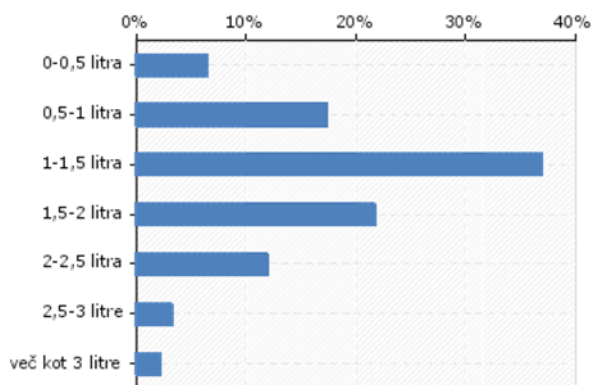
Iz grafikona je razvidno, da 32 % anketiranih učencev poseže 1x dnevno ali pogostejše po pijači, ki vsebuje dodani sladkor, medtem ko jo enkrat na teden ali redkeje uživa 37 % anketirancev. Na podlagi podatkov iz grafikona 1 lahko ovržemo hipotezo 1, ki pravi, da vsaj 50 % učencev vsakodnevno posega po pijačah z dodanim sladkorjem.

V nadaljevanju smo ugotavljali, katero vrsto pijače učenci največkrat zaužijejo ter koliko pijače dnevno popijejo.

Iz grafikona 2 lahko razberemo, da učenci najpogostejše pijejo vodo brez okusa.

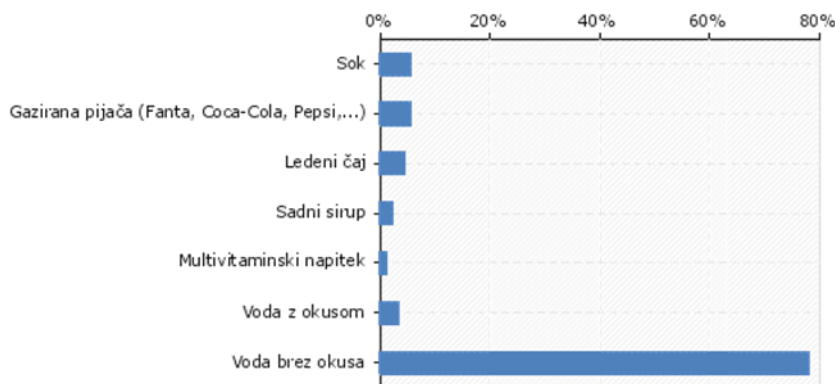
Mladostnik potrebuje glede na svojo telesno maso dnevno približno 1,5 litra napitkov. Najprimernejša pijača za odžejanje in nadomeščanje izgubljene tekočine je pitna voda, prav tako je za mladostnike ustrezna mineralna voda. Od pijač, ki vsebujejo sadni in zelenjavni delež, je priporočljivo uživati sokove brez dodanega sladkorja (juice). Zaradi visokega deleža sadnega sladkorja je dobro, da se jih razredči z vodo. Za žejo se priporočajo tudi nesladkani zeliščni in sadni čaji. Manj primerne za pitje so negazirane in gazirane aromatizirane brezalkoholne pijače ter aromatizirani čaji.

Največji delež anketirancev dnevno popije 1–1,5 litra tekočine na dan (37 %). Sledijo jim tisti, ki popijejo 1,5–2 litra tekočine na dan (22%) in tisti, ki popijejo, od 0,5–1 litra tekočine (17 %). Glede na priporočila o količini zaužite vode je delež mladostnikov, ki zaužijejo 1,5 litra tekočine in več, 39 %. Več kot polovica vseh mladostnikov (61 %) dnevno torej zaužije manj kot 1,5 litra tekočine.

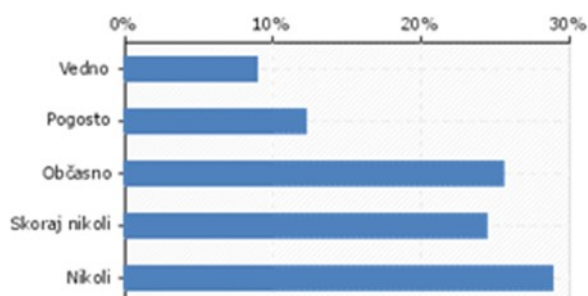
Iz naše ankete je razvidno, da 1,5 litra tekočine in več popije 39 % anketirancev.

Anketirance smo tudi spraševali, s katero pijačo se najpogosteje odžejajo.

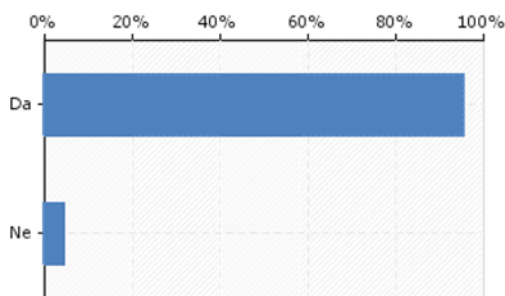
Največji delež anketirancev je na vprašanje, s katero pijačo se najpogosteje odžejajo, odgovorilo z vodo brez okusa (78 %).

V raziskavi nas je zanimalo, ali so učenci pozorni na informacije o količini sladkorja na embalaži živil.

Visok delež anketirancev (53 %) nikoli oz. skoraj nikoli ne preveri informacije o količini sladkorja na embalaži.

V raziskavi nas je zanimalo še, v kolikšni meri se anketiranci zavedajo, da prekomerno pitje sladkih pijač škodi njihovem zdravju.

Kar 95 % vseh anketirancev se zaveda, da prekomerno pitje sladkih pijač škodi njihovem zdravju.

Glede na priporočila, da naj sladkor in živila z visoko vsebnostjo sladkorja ne bi prispevala več kakor 10 % dnevnega energijskega vnosa ocenjujemo, da naši učenci pijejo preveč pijač z dodanim sladkorjem, kar škoduje njihovu trenutnemu zdravju, kot tudi zdravju v kasnejšem obdobju.

Zato smo s skupino šestošolcev naredili plakat o sladkih pijačah, kjer smo s pridobljenim znanjem branja hranilne vrednosti iz embalaž izdelkov ugotavljali količine sladkorja v različnih pijačah. Plakat smo obesili v jedilnici naše šole kot opomnik, da moramo biti pri izbiri pijače previdni.

Pripravili: učenci 7. a z razredničarko Barbaro Švarc Fajdiga

RECIKLIRANI PREDPASNIKI

Učenci 8. in 9. n smo pri urah gospodinjstva reciklirali stare kavbojke. Odrezali smo jim hlačnice, ukrojili in obrobili s trakom, ki smo ga izdelali iz dekorativnega blaga. Predpasnike lahko uporabljajo vsi, ki kuhajo v gospodinjski učilnici.

LIKOVNO—LITERARNE STRANI

VZGOJA NEKOČ IN DANES

Na svetu je veliko staršev. Vsak ima svoj način vzgoje. Od tiste, ki dovoljuje preveč, do tiste, ki dovoljuje premalo. Ampak vse imajo nekaj skupnega, in sicer to da vsaka vzgoji otroka v pogumnega in odločnega človeka, ki se je pripravljen soočiti z zunanjim svetom.

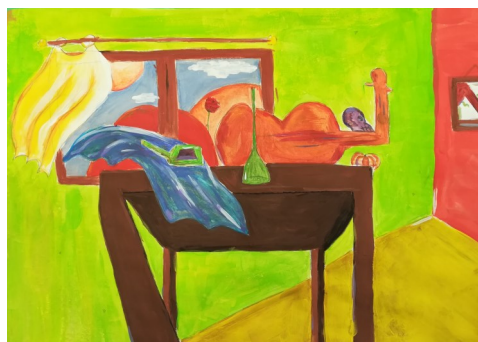
Je pa res, da se vzgoja z leti spreminja. Kot recimo v knjigi *Moja mladost in moj oče*, ki jo je napisal Fran S. Finžgar. Pisal je o svojem otroštvu in iz besedila se lahko razbere, da je avtor spoštoval svojega očeta. Ga je poslušal in ga je imel za vzornika. Pri njem je beseda zalegla, razlaga v knjigi. Nikoli me ni udaril, samo reči je moral. To se je do danes po mojem mnenju zelo spremenilo. Takrat so otroci spoštovali starše, jih ubogali. Sedaj pa morajo reči desetkrat, pa še to ne zaleže. Na koncu starši kar sami naredijo. Nekoč so otroci vedno pomagali na poljih, starši pa so bili njihovi vzorniki. Sedaj pa otroci igrajo igrice na elektronskih napravah in starši niso več njihovi vzorniki, ampak so pomembne televizijske osebe. Vzgoja se je spremenila tudi tako, da so nekoč otroci jedli, kar so jim dali starši. Sedaj pa otroci ne jedo vsega, saj imajo preveč nezdrave hrane. Včasih so imeli bolj strogo vzgojo kot zdaj, saj otroci niso imeli veliko prostega časa, v šolah pa so jih, če niso bili pridni, tepli. Sedaj pa imajo veliko prostega časa in v šolah jih ne tepejo več. Mene moji starši vzgajajo dobro, saj nisem razvajen niti nesramen do drugih. Dovoljujejo mi ravno prav, ne premalo ne preveč. Dopuščata mi tudi moje pravice, jaz pa se moram držati mojih dolžnosti. Vzgajajo me tako, da ne želim drugih, pomagam babici, saj veliko stvari ne zmore več sama.

Torej, vzgoje so različne. Pri nekaterih je otrok vesel, pri nekaterih žalosten, saj ne dobi, kar hoče. Spoštujmo starše in bodimo veseli, da jih imamo.

Nik Topolovec, 7. a

Taja Rozman

Rosa A. Romih

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

Nekega popoldanskega dne sem se zelo slabo počutila. Zelo veliko sem pila, nič nisem jedla in zelo sem shujšala. A nisem vedela, kaj mi je. To se je ponavljalo že tretji dan in vedno slabše je bilo. Zato me je oči takoj odpeljal k zdravnici. Povedala sem ji za moje težave, zato me je pregledala. Rekla je, da je vse v redu, samo da moram piti sladke pijače.

Ko sem pila sladke pijače, pa je bilo še slabše, zato me je mami v nedeljo zvečer peljala k drugemu zdravniku. Tam smo kar tri ure čakali, da so prišli izvidi. Pokazali so, da imam sladkorno bolezen tipa 1, saj sem imela sladkor v vrednost 36,4, kar je bilo veliko preveč. Malo je manjkalo, da bi bruhal ali padla v nezavest. Imela sem kar srečo. Mami ni vedela, kaj pomeni sladkorna bolezen, jaz pa še manj. Zdravniki so nas peljali v pediatrično kliniko. Tam smo prespali, mami je zvečer jokala, sestra pa jo je mirila. Zdravniki in sestre so nas nato učili, kako si tehtati hrano, kako si dajati zdravila, kako si meriti sladkor in kako ravnati s hipoglikemijo in z zvišanim sladkorjem. Šla sem tudi k okulistu. Takrat je bilo vse v redu, danes pa nosim očala.

Med uvajanjem sem dobila sosedo Lano, ki je tudi dobila sladkorno bolezen, ampak je bila za eno leto starejša od mene. Vsaj družbo sem imela. V bolnišnici sem spoznala tudi dvoletnika, ki pa je imel nekaj narobe s srčkom. Zvečer je prišla v mojo sobo tudi punca z bulimijo. Najprej nisem vedela, kaj to je, potem pa mi je mami razložila.

Ko so mi povedali, da grem domov, sem bila presrečna. Hitro sem spakirala, se vsem zahvalila in odšla. Bil je že čas, saj sem bila v bolnišnici sedem dni. Zdaj živim s sladkorno boleznijo in bolj zdravo življenje. Naučila sem se, da ne živim samo jaz s sladkorno boleznijo, ampak veliko ljudi na svetu. Še danes pa me muči to, da ne vemo, zakaj sem jo dobila ravno jaz.

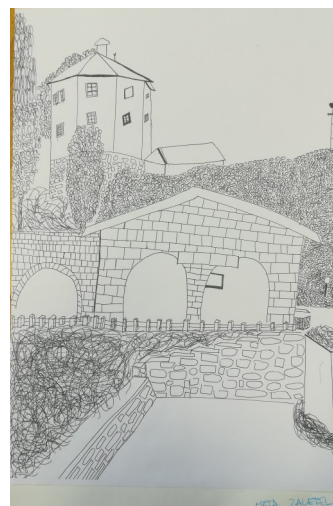
Hana Šeme, 6. b

Nik Oblak

Ula Gaberšek

Meta Zaletelj

LAŽNE NOVICE

Največja bitja prihajajo nazaj na Zemljo. Vas zanima?

Z najnovejšo tehnologijo bo v Jurassic Worldu oživel čisto nov dinosaver – induraptor. Ta dinosaver je zelo pameten, inteligenten, hiter in močan. Bolj je pameten kot človek. Zdaj ste vsi še bolj vabljeni, da vidite še tega dinosavra in druge novosti. Se vidimo?

Muzej neživih bitij odpira svoja vrata

Na Malti se je včeraj ob 23:10 pojavil smrkec. Vsi so se čudili, ker je bil moder. Poklicali so predsednika in ta je smrkca odpeljal v palačo. Tam so ga preiskali in ugotovili, da je plišasta igrača. Kasneje so ga dali v najnovejši muzej neživih bitij, kjer si ga lahko ogledate.

Bodo odkrili tatove?

V sredo, 25. 12. 2060, so oropali Novo ljubljansko banko. Iščejo storilca, ki je pustil nekaj sledi. Našli smo odtise ogromnih nog in samorogov rog. Če slučajno odkrijete kaj sumljivega, pokličite na telefonsko številko 000 000 001. Hvala!

Kako preživeti puberteto?

Znanstveniki so končno odkrili pravila za preživetje:

rad imaš svojo družino
se učiš skupaj s prijatelji
v prostem času se zabavaš
paziš na elektronskih omrežjih
če si v stiski, moraš to nekomu povedati
se čim manj prepiraš
vzameš šolo kot dobro stvar
vsakemu sovražniku daš še eno priložnost, da postaneta prijatelja

Nik Romih, Leila Zemljič Novak, Ela Bakan in Tinkara Repovž, 6. b

Gal Grm, Jure Zaviršek

Hana Klavs

Zgodovina buri domišljijo ...

AMERIŠKI INDIJANCI

Imenovani tudi ameriški staroselci so ljudstva, ki so živela na ameriški celini preden so jo poselili Evropejci. Razlikovali se se po jeziku, kulturi in fizionomiji. Večina plemen se je ukvarjala z lovom in ribolovom. V današnjih dneh so mnogi naseljeni po mestih v Kanadi, ZDA in Braziliji. Priselili so se iz Azije (Sibirije) že v obdobju ledene dobe. Severna Amerika jim je ponudila veliko naravnih bogastev. Indijanci so spoštovali naravo okoli sebe, a priseljenci so to uničevali. Ime »Indijanci« izvirja iz napake. Ko je Krištof Kolumb priplul do ozemlja, je mislil, da je dosegel indijsko obalo.

Nik Oblak

Indijanci so poleg rib v preteklosti lovili tudi mamute in bizone. Zaradi izumrtja prenekaterih živalske vrste so postali tudi nabiralci. Iz semen in gomoljev so pridobili hrano. Pridobivali so koruzo, fižol in buče. Bili so zelo izobraženi v astronomiji. Zahod Severne Amerike se ni veliko spremenila (kultura), ker je bila tam velika kotlina (Prerijska kotlina), kjer so se naselili Španci. Evropejci so jih v hudih vojnah mučili s suženjstvom in prenašale so se nalezljive bolezni, zato jih je veliko umrlo. Od Missisipija do zahodnih pobočij Skalnih gora je živelo več kot 30 različnih plemen, ki so govorila različne jezike. Redka od njih so bila povezana (trgovske poti). Bili so tudi roparji in bojvnik. Leta 1540 so Španci prišli v Rio Grande, ki je bila dolina. To pokrajino so imenovali Nova Mehika. Ina iz indijanskih družb je vstopila v Rio Grande. Španci so Indijancem vsilili krščanstvo. Indijanci so od Špancev dobili konje, ovce in govedo, a so jih tudi sami razširili po vsem ameriškem zahodu. V času vojn za prevlado v severni Ameriki so Francozi in Britanci sklenili zavezništvo z Indijanci. Iroška zveza – 5 plemen. Leta 1775 (Ameriška revolucija) je bila začetek uničenja moči in neodvisnosti preživelih indijanskih narodov. Ženske so skrbele za življenje v vasi. Nabirale so sadeže in zelenjavo, gojile žito ... Imele so velike spretnosti v pletenju košar iz trave in listov. Bile so pogumne in ponosne. Vojskovanje in ropanje so prepustile moškim. Moški so bili glave družine, poroke so bile dogovorjene. Samo moški so imeli pravico kaznovati. Kazen za nezvestobo je bila, da so ženski odrezali nos. Ker je bilo število žensk ogromno, je bilo možno mnogoženstvo. Če se je moški hotel ločiti, je žensko zavrnil, ta pa se je zatekla v šotor svojih staršev in s tem prekinila odnos.

Alja Ahlin, 8.b

Ajda Zajec, 6. a

Meta Zaletelj, 6. b

SEVERNO AMERIŠKI INDIJANCI

Severno ameriški Indijanci so včasih pred prihodom Evropejcev posejali večino Amerike in verjeli zgodbo o Adamu in Evi. Severno ameriški Indijanci niso bila homogena skupina. Najbogatejšo skupino so predstavljali Indijanci severozahodne obale. Sloveli so po gradnji.

Pri Indijancih so bile vloge moškega in ženske posebej določene. Tudi pri Indijancih so bili moški glava družine. Moški so imeli lase spete v kite in niso poznali strahu, od rojstva do smrti so se urili v vojskovanju ter lovu. Moški so skrbel tudi za trgovanje. Tudi ženske so imele pomembno vlogo. Skrbele so za dom in družino. Včasih so morale izdelovati orožja in nabirati zdravilna zelišča. Svojim moškim so pomagale pri obrambi taborišča. Sovražnikom so tudi slekle oblačila in jih prinesle domov kot plen. Deklice se že kot mlade začnejo uriti za pomoč moškim. Indijanci so imeli poroke dogovorjene. Za nezvestobo v zakonu so bile kaznovane samo ženske. Moški pa je lahko pripeljal domov druge ženske, njegova žena pa si je dom morala poiskati drugje (po navadi pri starših). Če je ženska rodila otroka, je imelo poseben namen. Takrat so velikokrat imeli posebne obrede.

Indijanci so govorili različne jezike in različna narečja. Verovali so tudi v različne bogove. V njihovih verskih obredih je bilo veliko nasilja. Večinoma so bili obredi skromni, vsak si je izbral svojega duha, ki naj bi živel v naravi. Indijanci so žrtvovali tudi človeka, kar je bil eden izmed večjih obredov. Pogrebni obred je drugačen kot pri nas, saj umrlega zavijejo v prevleko ali pa ga pustijo na prostem. Hrana je osnovna, jedo bizonovo meso. Shranijo vse dele, ki jih tudi porabijo. Jedo tudi zelenjavo, korenine ter žito. Nabirali so zeli — kaktuse in osatova stebila, hrano pa so si popestrili še z majhno divjačino in pticami. Med lovom so se Indijanci zamaskirali kot volk.

Njihove priljubljene igre so bile rokoborba, igre z žogo, dirke s konji in skupni tepež.

Nika Grofelnik

Glasba je slavila vero v nadnaravno. Pesnik pa je lahko pesnil samo na samoti. Ob praznovanju so bili petje, ples in ritmična glasba povezani. Poznali so tudi različne inštrumente, npr. ropotuljo. Edino pihalo je bila piščal iz orlove kosti, ki je predstavljala pogum. Ko so se začeli priseljevati belci, so Indijancem omejili njihova ozemlja. Na enem izmed sestankov so Indijancem določili meje med plemeni in varnost potujočih naseljencev. Indijanci so se trudili upoštevati zakone, ampak so bili vseeno opeharjeni.

Karin Javornik, 8. b

Lia Gerjevič

OSMANSKO CESARSTVO

Na začetku 15. stoletja je prišlo do prvih vpadov Osmanov oz. Turkov na Slovenskem. Njihov namen je bilo plenjenje. V obdobju, ko Turki niso vpadali, so ljudje v tem času začeli graditi: obzidja, gradove in mesta. Ljudje so se jih res bali. Osmani so zbujali velik strah in grozo, saj so napadli hitro in nepričakovano. Njihov namen je bil ropanje, hoteli so izčrpati, opustošiti deželo, da bi jo bilo lažje osvojili. Kasneje so hoteli osvojiti še Dunaj, ampak jim ni uspelo. Osmanskega prodiranja na zahodu je bilo konec v bitki pri Sisku, v kateri jih je porazila habsburška vojska. Posledice na Slovenskem so bile ogromne:

- povečali so davke za obrambo,
- plenili in uničevali, veliko drugih stvari.

Začeli so se naseljevati begunci, naselili so se na zapuščenih zemljiščih, na Ptujskem polju, Krasu in Slovenski Istri. Osmanski vpadi so ogrožene dežele prisilili, da so oblikovale obrambno organizacijo. Ustanovljena je bila vojna krajina, njihov namen pa je bil zadržati turški podor v notranjosti. To so tudi dosegli, vendar turški vpadi niso več ogrožali slovenskih dežel.

Ružica Jovanova, 8. b

MOJ PRADEDEK

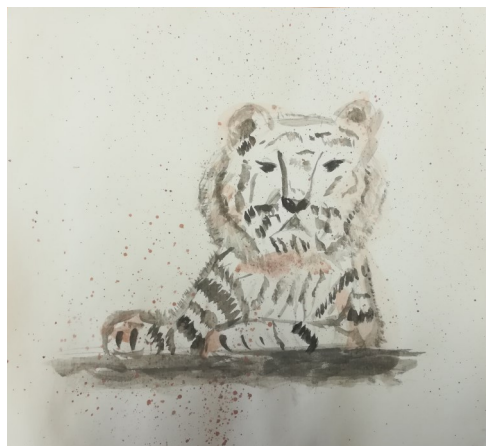
Moj pradedek je bil prav poseben zame, že od nekdaj sva bila povezana. Z njim sem preživela štiri leta mojega otroštva. Živelimo v hiši z vodno fontano (majhnim vodnjakom) v Ljubljani. Ko sem se nekega jutra odpravila v vrtec sem se igrala ob fontani in čez nekaj minut pristala v njej. Takrat še nisem znala plavati. Nekaj minut sem ležala v fontani potem pa me je roka od zadaj potegnila iz vode. Bil je Bono. Izvlekel me je in rešil. Nanj sem bila navezana. Pripovedoval mi je zanimive zgodbe in mi iz Gorice prinesel igrače. Vedno bo ostal v mojem spominu in verjamem da nikomur ni storil nič žalega. Kot otrok ga nikoli nisem videla kot partizana. Vedno je bil prijazen sočuten in nikoli se ni predal. Dočakal je lepih 96 let. Zelo ga imam rad in ga močno pogrešam.

Hana Jeršin

Pripis: Hanin pradedek, Franc Pregelj Boro, je bil Primorec. Sredi svojih 20. let je doživel drugo svetovno vojno. Postal je član Osvobodilne fronte in sodeloval pri oskrbi partizanskih enot Devetega korpusa. Po vojni je deloval v Republiški upravi za notranje zadeve. Obiskal je tudi proslavo ob 70. obletnici izkrcanja v Normandiji.

Ružica Jovanova

Benit

Vem, da je Ludvik XIV. ali Sončni kralj imel na vesti veliko tako dobrih kot slabih stvari. Velikokrat je nam, njegovim zvestim uradnikom, razlagal, v kakšnih finančnih krčih se je znašla naša država. Vseeno, dokler je bil živ, je vse potekalo dokaj gladko. Po smrti pa je Franciji zapustil veliko političnih, gospodarskih in verskih težav. Vsi smo mu svetovali in želeli dobro, a je v večini primerov o vsem odločil sam. Že res, da je z vladanjem pričel, ko je imel komaj 4 leta, a to po mojem mnenju ničesar ne spremeni.

Celo življenje mi je poklanjal lepa in draga darila. Zato sem vedno, kadar sem ga videl, imel občutek, da sem mu veliko dolžan. Vse, kar sem lahko storil v zameno, je bilo, da sem svoje delo opravljal zbrano, resno in vdano mojemu kralju. Če dobro pomislim, smo mu bili vsi uradniki z dušo in srcem predani in pred njim neskončno ponižni. Tudi izbira njegovega drugega imena, Sončni kralj, se mi zdi zelo modra. To, da je ob izbiri mislil na svoje podanike, češ da je kot sonce, ki sije na Francoze, je res nekaj prečudovitega.

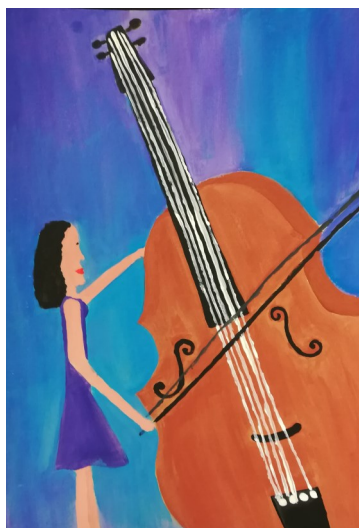
Moj kralj je v času svoje vladavine naredil in postavil nekaj odličnih stvari. Francija je postala najmočnejša država v Evropi, francoščina pa diplomatski jezik med državami. Spodbujal je trgovino, dal zgraditi pristanišča, ceste in mostove ter v državo pripeljati ogromno surovin iz kolonij. Seveda pa je deloval tudi zunanjepolitično. Imel je številno sodobno opremljeno vojsko, kar pa mu žal ni pomagalo v vojni s Španijo ... Ves denar, ki si ga je Francija uspela nabrati, je moj kralj v svojem življenju porabil. Živel je v svoji razkošni palači. Seveda sem tam živel tudi jaz, a ne tako razsipno kot on. Palača je imela približno 2000 sob in vse so bile polne uradnikov. Čas smo si uradniki krajšali z lovom, klepeti, zabavami s plesom in s sprehodi med fontanami – teh je bilo skoraj 1400, ki pa so delovale le tedaj, ko smo šli z mojim kraljem skozi vrt. Vsak od nas je skušal izrabiti sleherno priložnost za zблиžanje in osebni pogovor s kraljem.

Palača po imenu Versailles stoji blizu Pariza. Obratovala je po točno določenem urniku. Kralj se je zbujal ob 8. uri zjutraj. Vsi njegovi svetovalci, z mano na čelu, smo bili dnevno priča njegovemu prebujanju. Pomagali smo mu se obleči in obuati. Vsi, vključno z mojim kraljem, smo strašansko radi dobro in obilno jedli. Nismo poznali meje. Vse, kar je bilo prineseno na mizo, smo snedli. Morda smo zato nekoliko preveč okrogli ... Menim, da je služba kraljevega svetovalca precej naporna. A pri njej sem vztrajal, ker je bila zelo dobro plačana.

Vid Šterbenc, 8. b

Tjaša Kersnič

Nika Šircelj

Ružica Jovanova

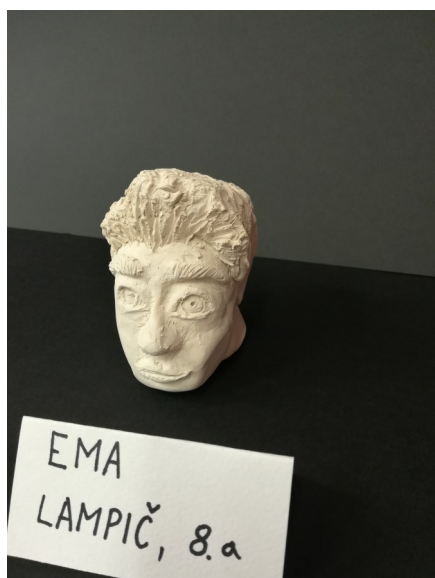
Sprehajal sem se po grajskem hodniku. Namenjen sem bil k mojemu kralju, da bi preveril njegovo počutje. Pred vrati njegove sobe me je nekaj zadrževalo, da nisem mogel takoj vstopiti. Naposled sem odprl vrata in na postelji zagledal spečega kralja. Vsaj mislil sem, da spi. Spreletel me je nenaden srh in preden sem se zavedel, sem se slišal klicati na pomoč. Prihitele so zdravilci, vendar mojemu kralju, Ludviku XIII., niso mogli več pomagati ...

Nastopil je naslednji dan in z njim novo kraljevo obdobje, obdobje kralja Ludvika XIV. Sprva moj kralj ni bil samostojen vladar. To je postal, ko je bil star 23 let. Bil sem tudi na njegovi poroki s špansko princezo. Jedli smo obilno in se neskončno veselili. Kmalu sem ugotovil, da je imel moj kralj prav poseben pogled na vladanje. Na sodišču je izrekel zelo pomemben izrek: »L'état c'est moi!« ali: »Država, to sem jaz!« S tem je hotel povedati, da je samo on vladar in da ima edini moč odločati o vsem v državi. Dva meseca zatem sem dobil ukaz, da naj razvozim darila za ministre meščanskega porekla. Kralj je to počel zato, da bi si pridobil zveste uradnike. Njegov najljubši simbol je sonce, sebe je celo poimenoval Sončni kralj.

Življenje na dvoru se mi zdi zelo dobro. Imam veliko hrane, dobro sobo in še veliko prostega časa. Ne dobivam veliko dela, kar se mi zdi zelo krasno. V prostem času se sprehajam po vrtovih s čudovitimi fontanami, ki pa na žalost ne delajo ves čas, saj porabijo preveč vode. Vključijo jih samo, kadar se kralj sprehodi skozi vrt. Je pa življenje na dvoru tudi precej strogo. Moj kralj se vedno zbudi ob 8. uri zjutraj in ob prebujanju ter preoblačenju ga opazuje tudi do 100 plemičev. Jaz te časti nimam, kar pa je po eni strani tudi prednost, saj mi ni potrebno mojega kralja oblačiti ali obuvati. Kljub vsemu moram reči, da je moj kralj kar od sile: za kosilo poje štiri krožnike juhe, celega fazana v česnovi omaki, solato, kuhana jajca in še sadje. Ni čudno, da je tako debel. Med hranjenjem ga tudi vsi opazujemo. In celo ko noč preživi s svojo ženo, vsi vemo za to, saj želi, da ga po hodnikih do ženine spalnice spremlja vsa vojska. Jaz bi vsekakor želel več zasebnosti in bi na njegovem mestu tudi manj pojedel.

Tako je pač moje življenje. Nimam kaj, če je pa to taka služba.

Maksim Gal-Šehić, 8. b

Pesmi

ŠKORPIJON

Nekoč živel je škorpion,
 ki ga je opazil piton,
 škorpion se ni vdal
 in to bitko je končal.
 Nato poznali so ga vsi;
 lovec, konj in živali.
 Hitro postal je junak
 in odšel je do sosednjih mlak.
 Tam zagledal je vodnjak
 in postal kralj mlak.
 Odšel je na vlak,
 ker je bil onesnažen zrak.
 Vlak ga odpeljal je v daljave,
 tam postal je kralj puščave.
 Ta pesem nima konca,
 ker ni bilo omenjenega lonca.
 Sedaj nama je zmanjkalo
 kitic, verzov in strani,
 zato lepo imejte se vsi.

Anže B. in Žan D.

Andrej Anžlovar

MOJA SOBA

Včasih res mi je hudo,
 ko v svojo sobo pogledam,
 takrat postane mi slabo od vsega nereda.
 No, ni vedno tako,
 če obiske kdaj dobimo moja soba se blešči,
 a ne mine dolgo časa, da v nered se spremeni.
 Oče ni nič navdušen,
 mama pa še manj,
 tole mi govorita oba iz dneva v dan:
 Majice povsod leže, kdaj v pranje bodo šle?
 Sobo si pospravi zdaj,
 če želiš telefon nazaj.
 Vse to zaradi sobe te!
 Tukaj lotiti moram se čistilne akcije.
 Po dnevu dela trdega soba je res malce drugač-
 na.
 A ko mine teden dni,
 moja soba spet po starem v nered se spremeni.

Mojca Š.

ŠOLA

Vsak dan sedimo
 in se učimo.
 Radi imamo šolo,
 tako kot kokakolo.
 Učitelje imamo prijazne,
 glave pa prazne.
 Hvala vam za branje
 in imejte lepe sanje.

Gašper Boštjančič, 6. b

MOJA PESEM

Ušesa so kot kamrica sluha,
 a včasih so tudi gluha.
 Glava je kot posoda domišljije,
 papirček se okoli nje ovije.
 Noge so kot črtaste krivulje,
 a na podplatih imajo velike žulje.
 Roke so kot polpeti,
 zraven pa pašejo špageti.
 Srce je kot življenje,
 sošolka pa obožuje pletenje.
 Knjiga je kot učenje,
 zato v postelji pogosto slišimo prdenje.
 Šola je kot zapor,
 Zato učenci so mu še dodali 5-minutni odmor.
 Zvezek je kot mučenje,
 fantje pa imajo radi smučanje
 Reka je kot splav,
 a moj brat je zelo majav.
 Oblaki so kot puhasti snežaki,
 v atletiki so tekači pravi prvaki.

Lara J.

Nika Grofelnik

Čas po kosilu je,
 Oblizujem ves čas se,
 Kos čokolade manjka mi,
 Okus naj mi posladi.
 Lažje počival bom,
 A vedno več je hotel bom.
 Drugi dan napočil je,
 A čokolade zmanjkalo nam je.

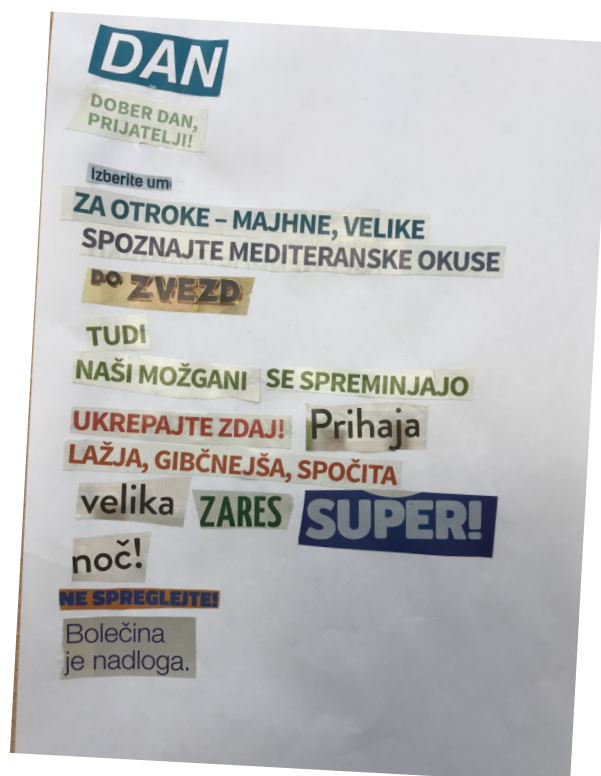
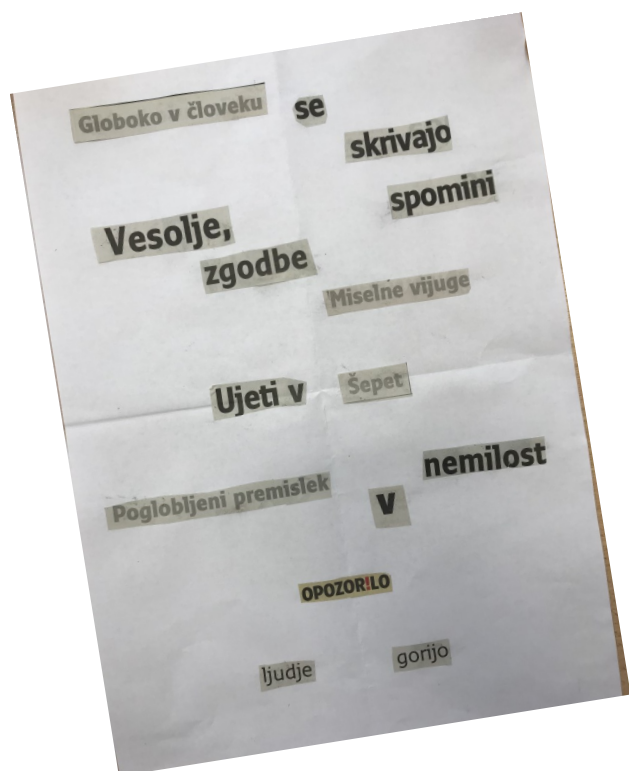
Matic Berglez

DEŽELA ČAROVNIJE

Glava je posoda domišljije,
 iz nje se dolga kača vije
 do oblakov,
 kjer se skrije.
 Mravlja sveži sok polije,
 nato pa se umije,
 da ni priča te umazanije.
 Le noge tiste so,
 ki s teboj potujejo
 skozi svet te čarovnije.

Iva P.

KONSI učencev 9. razreda

ANGLEŠKE STRANI

Life on the desert island

Today I'm going to talk about how I ended up on a desert island alone. That experience is giving me nightmares till now.

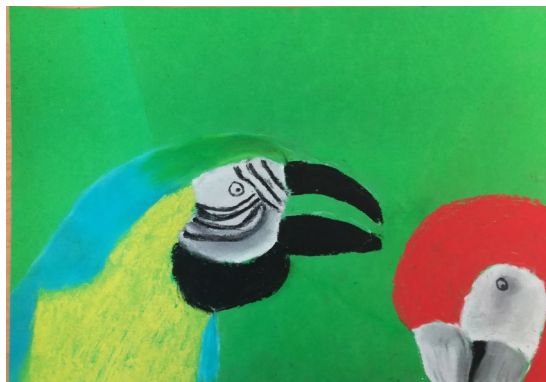
So, it all started when I wanted to go on a cruise for a relaxing week. That ship was perfect. It had many pools, many shops, many bars, many rooms and so much more. It was all perfect until I looked down from the terrace and leaned over. My hand slipped and I fell over. In mid-air I was screaming and saying that I am going to die in my head. When I touched the water I was 100 % sure that I'm dead, but I opened my eyes in the water and I didn't know what was happening. And then I put my head out of the water and I figured it out that I'm alive. But there was a new problem. The ship sailed away and I was alone in the middle of the ocean. I decided to swim for hours in one direction. I was hopeless until I saw a small island in the distance, but I was so tired of swimming. Somehow I managed to do it. First thing to do when I stepped on the desert island I fell down and took a nap. When I woke up the next day I was like "OK" if I want to survive I will have to hunt for animals to eat, get some water, build myself a shelter. So I started to explore the island. I found a small lake that has drinkable water. I ate bugs because there weren't any big animals on the island. So I was living like this for about a month. Thank god people on the ship found out quickly that I was missing. They called the police and they started to look for me.

So for the end, I don't want this to happen to anyone because it is very hard to survive.

Jan Viharev, 9. c

Žan Jalšovec

Tajda Godec

My adventure

I went to a trip to Chichen Itza in Mexico. It's an old mexican town. It was a hot and sunny day. I was sweating and I was very hot so me and my guide stopped for a picnic. I started to look around and I saw an interesting rock with an angry face on it. I went closer to take a closer look. I could see it was very old. Then I saw that my guide was looking at me suspiciously. I asked him what was that. He said he didn't know but I could see he was lying. So I asked him again and he said he doesn't know. I said I could see he was lying. He said he isn't lying. I went back to that rock and I found a tunnel. I asked my guide where does it lead to. He didn't answer. I went in the tunnel and I looked around. I saw that there was something written on the walls. I couldn't read it so I went forward. But then two guards came behind me and they took me outside. They said it's forbidden to go there because it's cultural heritage. Then I got banned from visiting Chichen Itza so I just went home.

Bernard Ivan

Maj Marcel Grobelšek

Benit Seferoski

MY most memorable ADVENTURE

Hello. I am a journalist and one of my »first expeditions« was to go to Japan and write about the native Japanese. The first day, I didn't do very much. I just arrived at one of their capsule hotels. They are these communitiy hotels and everyone gets their own »capsule«. I really liked that a lot and also wrote about the modern-day Japan. The second day, however, I went to a traditional Japanese hotel. They had a special wooden floor. It was awesome. Towards the evening they invited me with them to watch some fighting, eat shrimp chips and drink sake. I gladly went but I didn't really know what was waiting for me ... At first everything was just fine and we talked about the differences in their and our culture. But once the sake kicked in ... oh, I have never been that drunk in my whole lifetime. I wasn't the only one wasted. Everyone was laughing at everything. I don't even know how long I was there. The last thing I remember is that the people from the next room came knocking at the door and then I went back to my room. The next morning, well more in the afternoon, when I woke up, I was so hungover I couldn't even stand up. And that is very unusual for me, because I usually don't fall when I try to stand. I took some advil and drank a lot of water. The next day, I went to see some beautiful cherry blossom water. The botanical part was so magical, I loved it.

Maruša Vidic

MACHU PICCHU

»Emm... guys ... I think we're lost,« the guide or as he introduced himself, John Snow, says. My heart becomes heavier at the thoughts I could actually die. I'm just standing there in shock, not sure if I'm dreaming or is this the reality. I try to focus on my breathing but the voice from the back is cursing like it doesn't know any words. And I exactly know whom does it belong to. It's bloody Nancy! »Could you please stop cursing. I'm trying to stay alive here ...« I say as calm as possible. »Girls, girls, calm down. There's no reason to panic,« John says – more trying to calm himself down than us. »Tell me, John. How the fudge did you actually even got this job??!? If you don't even know the way up! I've been walking since 4 o'clock and now you're telling me I need to also think??! This is absolutely beyond my possibilities!« Madelaine complains. »Do you seriously need to make this situation even worse, Maddie?« »Huh? Do you?!?« Nancy asks, still very much upset. »I'll pray to God, to save us from this misery. You should do the same,« Nancy says and kneels on the ground and goes in a praying position. »Yo! Ma ladies, there's no need to pray God. We have me! And my GPS!« Vivien, the last one in the group says. »And from when do you own this GPS?« I ask, not remembering she ever mentioned it before. »I found it on my phone, you idiot!« »Wow, well, that makes sense. Do you know how to use it?« The curiosity starts rising in me when she doesn't answer right away. »I'm sure I could find a way if you give me a few more minutes,« Vivien awkwardly admits. 3 minutes later she's turning her phone upside down and smacking it like she doesn't know how to even use a phone. »Are you serious right now?« Madeleine angrily says to Vivian. »Give me this thing!« Madelaine says and pulls Vivian's phone out of her hands. She's typing something on the phone for a minute and the GPS lady starts leading us. »Turn left and in 400 metres turn strictly right.« Vivian, Madelaine and me were all looking at the phone so intense we didn't see it was already dark outside. »What do we do now?« John asks in panic. »You know nothing, John Snow, you should know that. After all, you are our guide!« Madelaine says in her »duh« tone. Us, other girls surely know what were supposed to do since we were backpacking. We just make a tent and try to get some sleep for the other day. The next day we wake up and without any complications make it till the top. At the top we want to make a selfie but something just isn't right. »Do you guys sense that? Something's wrong, isn't it?« I ask, unsure of my sixth sense. »Bad news Maya, you have been right! Where the hell is Nancy?« Madelaine shouts ...

Maja Kump, 9. a

My best adventure

I went to Corvocado Mountain in Brazil. It is located in Rio de Janeiro. The weather was sunny and windy, but the heart-stopping beauty made it all go away. I was so fascinated by the view, but everything was not perfect. I was afraid of getting down, since the ladder was ancient and unsafe, but I still made it.

Andrej Anžlovar

Lina Legan

LIFE ON A DESERT ISLAND

Since people nowadays have pretty much perfect lives, they don't even think of how it would be, if we would end up in a situation like this. In a situation where you'd have to live a life on A desert island.

First thing that comes to my mind when I hear "desert" is sun. A lot of sun. And with the sun, the heat comes along. We can't even stand a little higher temperature, how would we even live in an environment where the temperatures are that high? A lot of sun also gives you sunburn. But eventually our skin would, through years, turn darker, so this wouldn't be a problem anymore.

The next problem is food. We all know that some vegetables and fruits don't grow in such temperatures. So that would be a problem for keeping ourselves alive, because we need food to survive. And we're not the only ones that need to eat food. There are also animals. So if we would want to eat animals, we would have to feed them first. But if we don't have much or any food, how would we feed them?

To survive we also need water. And there isn't much water in the desert. But since we're talking about a desert ISLAND, there is water surrounding it. So, that means that we could boil the water like they do in survivor videos. But since this is sea water, that's mixed with salt, I don't think that would really work.

But there are also fun things to do on the desert island, specially if you're with your friends. If you think about it, you could play in the sand. And maybe hunt the desert animals. In the desert there are also cactuses, so you could play with them as well. But only if you're brave enough.

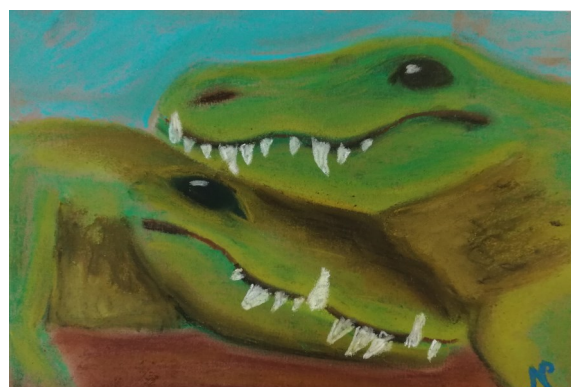
But even if your friends would be with you, I don't think it would be that fun. I mean, think about it. Houses would probably be much different from houses like you know them. We would have to build them alone, with the material that we would find. And there would probably not be any electricity. So that means, that you wouldn't be able to charge your phone. And without a phone, most of the people "wouldn't survive".

If you ask me if I would like to live on a desert island, I would say no. Even though some things sound fun, I still don't want my life to be hared like that (like building your own house, finding food ...). Well, I would maybe just try it, for one day. Just for fun. But still, I think that we should just be happy with our lives, because who knows, maybe one day a ship, that we'll be on, will sink and we'll all end up living on a desert island.

Viktorija Vrbetič B., 9. b

Nik Oblak

Nika Grofelnik

ARE YOU A FASHION-VICTIM?

These days beeing dressed nice and fashionable is one of the things that you should be aware of.

Not beeing in the most modern clothes and trendy accesories gets you nowhere. At least as a teenager, we think so... Later when we'll grow up I think most of us will not be fashion-victims anymore.

It sounds stupid to onley care how you look and what do you want to express with your outfits. BUT as a teenager I can assure to you that we just want to be excepted. Excepted by young adults, by your-age-kids and by fashion world. You don't want exceptens by your parents. Who cares about what they think. The onley way to fit-in is to dress like the world tells you. At least we think so. We feel like this is going to make everything better. So as you can see a lot of teenagers are absolutely fashion-victims.

You can treat people who care about what they wear like the stupid ones. But I do care about my look. I always will because I think your outfit is showing your attitude in people around you. I think that you can show your personality to people who don't know you yet. You can show them your perspective and so many other things just because of your clothing and outfitting. Your attitude is reflecting in your outfit. But that's what I think. Tehically I am a fashion-victim as well. You can call this pnerility and non-adulthoodbehavior or thinking.

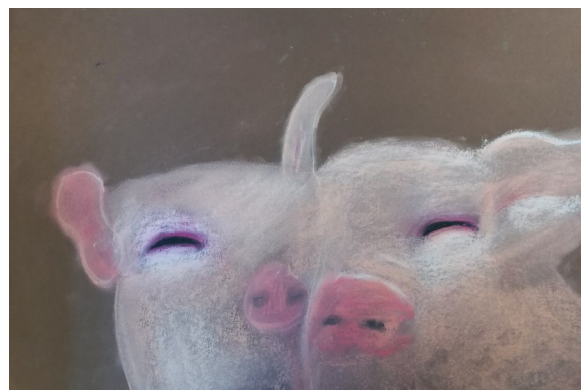
So we can say that being a fashion-victim ia a verry common thing for teens.

But we also see adult prople who are more than obsessed with their look. It's their lifestyle. And let me tell you; if adults wouldn't be acting so childish about looking good, children wouldnt be either. We are youst copying you. Adults. As teens we want to look older than we are. We want to stay children by heart and beautiful instagram, popular, cecognized, diras and stars. The one and onley thing which is making us the same is that we want to be liked. So adults who also want to be liked so bad, are they even adults after all? We all know the answer. A lot of andults is still childish. Sad isnt it?

Rosa Angela R.

Ružica Jovanova

Tia Tihole

ŠPORTNA TEKMOVANJA V LETU 2018/19

V letošnjem letu se je zgodilo kar nekaj tekmovanj, katerih se je naša šola udeležila in dosegla odlične rezultate. Pod mentorstvom Monike Rjavec, Marka Potokarja in Maje Škerjanec so bili doseženi odlični rezultati. Nekateri izmed njih so predstavljeni v tem prispevku.

Veliko tekmovanj se je zgodilo na področju odbojke. Vsi tekmovalci so dosegali zelo dobre rezultate. Odbojkarska skupina fantov ja na medobčinskem tekmovanju dosegla 2. mesto, tako kot tudi na področnem tekmovanju, in se tako uvrstila na državno tekmovanje. Odbojkarska skupina deklic pa je na občinskem dosegla kar 2. mesto in nato še na medobčinskem 3. mesto. Potem pa so na državnem tekmovanju prav tako dosegle 3. mesto.

Športniki so bili uspešni tudi na področju nogometa, saj so na občinskem in medobčinskem tekmovanju zasedli odlično 1. mesto in nato na področnem 2. mesto, in se s tem uvrstili na državno tekmovanje.

Tudi pri naslednjem športu z žogo so starejši učenci bili uspešni, kar ni nič presenetljivega. In sicer na tekmovanju iz košarke, kjer so na občinskem dosegli 2. mesto in na področnem 4.

Uspešni pa niso bili le pri športih z žogo, ampak tudi pri akrobatiki, kjer je bilo najboljšo doseženo mesto 7., najslabše pa 65. Tekmovali pa so tudi v teku, kjer so dosegli 4 zlate medalje, 5 srebrnih in 2 bronasti.

Vsi doseženi rezultati so več kot odlični in v prihodnje upamo na še boljše rezultate. Še naprej navijajmo za naše športnike, da bodo še naprej tako uspešni.

Pripravila: Viktorija Vrbetič Brežnjak

NAGRADNI ZGODOVINSKI KRIŽANKI

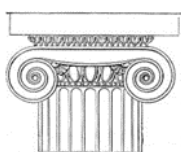
Reši spodnji križanki in gesli skupaj s svojimi podatki (ime, priimek, razred) napiši na list in ga oddaj v za to namenjeno skrinjo v šolski knjižnici do petka 7. junija. V ponedeljek 10. junija bomo med glavnim odmorom nagradili tri učence, ki bodo pravočasno oddali pravilni gesli skupaj s svojimi podatki.

1. Kako so Rimljani imenovali brezdomce?
2. Kdo je v rimskem cesarstvu sprejemal zakone?
3. Kako se je imenovala največja rimska vojaška enota?
4. Ob kateri reki se je razvil Rim?
5. Kako je bilo ime rimskemu cesarju, s katerim je država dosegla največji obseg?
6. Katero je drugo ime za Feničane?
7. Kako se imenuje 200-letno obdobje miru in napredka v Rimu?

1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												

Rešitev na osenčenih poljih: _____ (del slovenskega ozemlja v rimskem imperiju)

Avtorica: Eva Dorić

1. Homerjev ep.
2. Vrsta grške drame.
3. Vrsta grškega stebra.
4. Rimsko ime za Trojane.
5. Rimski državnik, ki je izvedel številne reforme in bil kasneje ubit v zaroti. Imenujejo ga tudi oče domovine (Julij ...).

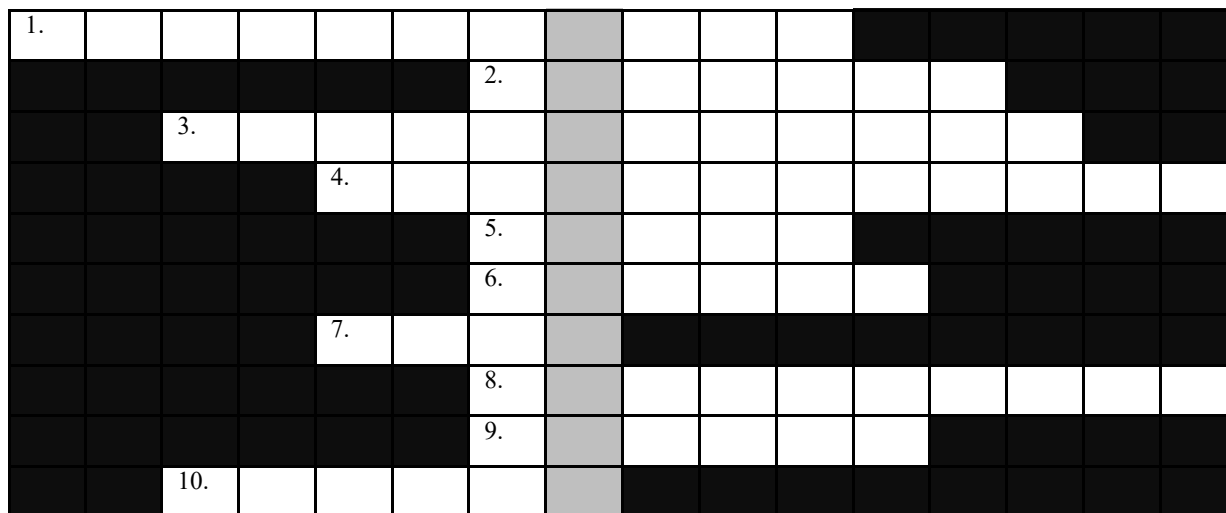
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									

GESLO: _____

Avtorica: Mojca Špehar

KRIŽANKA ZA LJUBITELJE DINOZAVROV

Reši dinozaversko križanko. V obarvanem stolpcu dobiš rešitev.

1. Kateri je najpametnejši dinosaver?
2. Kateri dinosaver je v Jurassic Worldu Blue?
3. Kateri je največji dinosaver?
4. Katera veda se ukvarja s fosili in predmeti?
5. Kdo je glavni junak v Jurassic Worldu?
6. Rastlina z deblom.
7. Katera ptica se je še danes ohranila iz dobe dinosavrov? Njeno ime napiši v obratni smeri.
8. Kateri dinosaver je dobil ime po kraji jajc?
9. Kateri je naravni vir energije, ki nas tudi greje?
10. Katera je trda, a lahka kovina, ki se začne na črko t? Napiši jo v obratni smeri.

Nik Romih

Rešitve: 1. Indoraptor. 2. Raptor. 3. Brahiozaver. 4. Arheologija. 5. Owen. 6. Drevo. 7. Jon (noj). 8. Oviraptor. 9. Sonce. 10. Natit (titan).

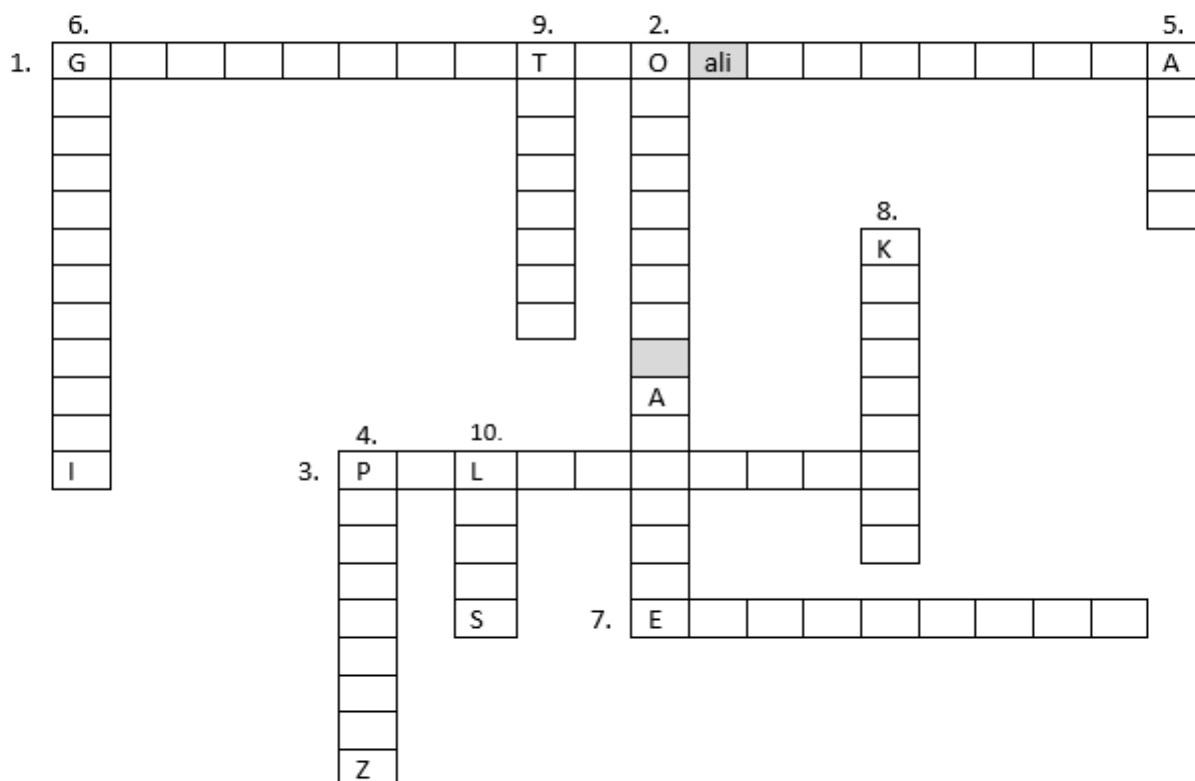
ZABAVNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. Umetnost govorjenja in nastopanja.
3. Kako se imenuje verovanje v več bogov?
7. Jezusov nauk so zapisali štirje apostoli. Kje najdemo te zapise?

NAVPIČNO

2. Zaradi katere prelomnice se je končal srednji vek?
4. Polotok, na katerem leži Šparta.
5. Pokrajina, kjer ležijo Atene.
6. Boji, ki so kratkočasili Rimljane.
8. Prostor, kamor so se v času preganjanja zatekali kristjani.
9. Cesar, ki je leta 395 razglasil krščanstvo za državno vero.
10. Kako se je imenoval rimski zid?

KOLOFON

CAJTN'G, časopis OŠ Brinje Grosuplje

Številka 1, letnik 2018/2019

Uredništvo: Ljubljanska cesta 40a, 1290 Grosuplje

Mentorica in glavna urednica: Sabina Jevšenak

Novinarji: Angela Rosa Romih, Natalija Breskvar Potecin, Viktorija Vrbetič
Brežnjak, Kristina Stefanović, Ružica Jovanova

Likovni in literarni prispevki: učenci OŠ Brinje Grosuplje

Drugi sodelavci: učitelji in učenci OŠ Brinje Grosuplje